

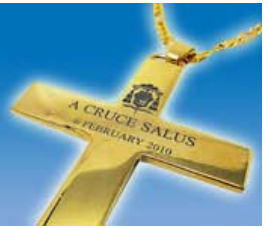

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 27 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก ฟังคิดว่าหลายคนอาจมีความรู้สึกเหมือนประกาศกฮาบากุกในบทอ่านแรกที่เรากำลังได้รับฟังในวันนี้ บางคนอาจเคยถามตนเองว่าทำไมจึงต้องมีความอยุติธรรม การเอารัดเอาเปรียบ และการกดขี่ข่มเหงเกิดขึ้นทั่วทุกหนแห่งบนโลกนี้ ? ทำไมจึงมีการทำลายและความทารุณโหดร้ายมากมาย เช่นนี้? ประกาศกทูลพระเจ้าในทำนองเดียวกันว่า **“ในพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าเห็นการชั่ว และมองเห็นความยากลำบาก ทั้งการทำลายและความทารุณก็อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า ”** (ฮบก1:3) แม้ว่าเวลาจะผ่านไปหลายพันปี คำพูดของประกาศกฮาบากุกดูเหมือนว่ายังคงเป็นจริงในโลกปัจจุบัน ในด้านหนึ่งเราอาจได้ยินนักการเมืองพูดถึงนโยบายและแนวทางการบริหารประเทศแบบใหม่ที่เน้นความเสมอภาพ เอกภาพ และเสรีภาพของพลเมืองทุกคน ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศโดยทางใดทางหนึ่ง แต่ในอีกด้านหนึ่งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ก็ประโคมข่าวของความรุนแรงและการทำลายล้างที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีวันหยุดหย่อน การโจมตีฝ่ายตรงข้าม การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ผู้คนนับล้านในประเทศแถบแอฟริกาต้องอดอยากหิวโหยเนื่องมาจากความเห็นแก่ตัว การทุจริตของนักการเมืองและความวุ่นวายของสังคม สมาชิกศาสนาหนึ่งยกพวกเข้าถล่มสมาชิกอีกศาสนาหนึ่ง เผาวัดวาอาราม เช่นฆ่าพระสงฆ์นักบวชเป็นว่าเล่น บางคนอาจถามว่า **“พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหนในสถานการณ์แบบนี้ ?”** ทำไมพระองค์จึงทรงปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นโดยไม่ปกป้องคุ้มครองลูกๆ ของพระองค์ โดยเฉพาะคนที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้? หลายคนรู้สึกหดหู่ใจและสิ้นหวัง ไม่อยากทำอะไรทั้งสิ้น นอกจากหนีไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้

อย่างไรก็ตาม ถ้าเราฟังถ้อยคำของประกาศกฮาบากุกดีๆ เราจะพบว่าท่านพูดถึงอนาคตที่เต็มไปด้วยความหวังด้วยเหมือนกัน ท่านพูดถึงนิมิตที่ **“รอเวลาของมันเป็นอยู่ มันกำลังรีบไปถึงจุดหมาย มันไม่มูสา ถ้ามันชักช้าอยู่ ก็จงคอยสักหน่อย มันจะมาถึงอย่างแน่นอน ”** (ฮบก 2:3) จากนั้นท่านจึงพูดถึงสัจธรรมประการหนึ่งว่า **“ผู้ที่จิตใจไม่ชอบธรรมจะล้ม แต่ที่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์ ”** (ฮบก2:4) ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน คนที่ไม่มีความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าจะพินาศ ในขณะที่คนดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์จะพบกับความรอดพ้น ท่านประกาศกมั่นใจว่าสิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนโดยไม่ชักช้า

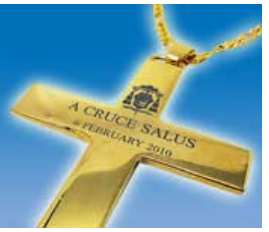
คล้ายๆ กันในพระวรสารวันนี้ บรรดาศิษย์ขอให้พระเยซูเจ้าเพิ่ม “ความเชื่อ” (ลก 17:5) ให้พวกเขา คำขอร้องนี้สะท้อนถึงความรู้สึกของคริสตชนสมัยเริ่มแรกบางแห่ง ซึ่งอาจเป็นชนกลุ่มน้อยที่กำลังถูกเบียดเบียนข่มเหง สำหรับพวกเขาอนาคตดูเหมือนว่าจะมืดมนไปหมด สิ่งที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถยึดหยัดต่อไปอีกได้คือความเชื่อที่เข้มแข็งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เราต้องเข้าใจด้วยว่าความเชื่อที่บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าร้องขอไม่ใช่ความรู้เกี่ยวกับหลักคำสอนที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น แต่เป็นความไว้วางใจและความมั่นใจที่ไม่สั่นคลอนว่าพระเจ้าทรงอยู่ใกล้พวกเขา แม้เมื่อดูเหมือนว่าพระองค์ทรงอยู่ห่างไกล พระองค์จะทรงคอยดูแลพวกเขาผู้เป็นประชากรของพระองค์อย่างแนบแน่น อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าความเชื่อจะทำให้คริสตชนปราศจากความทุกข์ยากลำบากในชีวิต การดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสารอย่างจริงใจไม่ใช่เรื่องง่ายเลย จริงอยู่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะดูแลเอาใจใส่เราผู้ซึ่งเป็นลูกๆ ของพระองค์ แต่พระองค์ไม่ได้ทรงสัญญาว่าชีวิตของเราจะปราศจากความเจ็บปวดหรือความทุกข์เดือดร้อน หรือแม้แต่ความตายที่รุนแรงและปัจจุบันทันด่วน เราต้องไม่ลืมว่าพระเจ้าเองไม่ได้ทรงวางแผนพระบุตรของพระองค์ไว้ แต่ทรงส่งพระองค์ลงมาเพื่อช่วยเราให้รอดพ้นโดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน สิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาคือด้วยความเชื่อและความไว้วางใจที่ลึกซึ้งในพระองค์ เราจะสามารถเผชิญหน้ากับความทุกข์ยากลำบากที่ประดังเข้ามาในชีวิตเราได้ด้วยความมั่นใจ เราจะสามารถยอมรับสิ่งเหล่านั้นด้วยจิตใจที่สงบเพื่อร่วมส่วนในพระทรมานของพระเยซูเจ้าและเพื่อเห็นแก่ความรักของพระเจ้า ผู้ซึ่งเป็นเจ้านายที่แท้จริงของเรา

ในฐานะผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ของพระองค์ เราต้องพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เราสามารถทำได้เพื่อเห็นแก่พระองค์ ความรักและการรับใช้พระองค์ของเราจะต้องเป็นแบบที่ไร้เงื่อนไข เราต้องไม่ทำอะไรเพื่อหวังผลตอบแทนจากพระองค์ เราควรตระหนักอยู่เสมอว่าสิ่งที่พระเจ้าประทานให้กับเรานั้นมากมายและมีค่าเกินกว่าที่เราจะสามารถตอบแทนพระองค์ได้ไม่ว่าในโลกนี้หรือโลกหน้า ต่อให้เราทำงานหนักตลอดชีวิตเพื่อทดแทนพระคุณของพระองค์ เราก็ไม่สามารถตอบแทนได้ทั้งหมด ชีวิตของเราที่พระองค์ประทานให้ด้วยความรักและชีวิตของพระบุตรของพระองค์ที่เสด็จลงมาเพื่อไถ่บาปเรานั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เรามนุษย์จะหาสิ่งใดมาตอบแทนได้ ดังนั้น เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราในพระวรสารวันนี้ว่า “เมื่อท่านได้ทำตามคำสั่งทุกประการแล้ว จงพูดว่า ‘ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ไร้ประโยชน์ เพราะฉันทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น’” (ลก 17:10)

พี่น้องที่รัก ท่ามกลางโลกที่ดูเหมือนว่าจะเต็มไปด้วยความทุกข์ยากลำบาก ความรุนแรงและการทำลายล้าง ให้เราก้าวเดินไปพร้อมกันด้วยความหวังและความไว้วางใจในการดูแลเอาใจใส่ของพระเจ้า ผู้ซึ่ง “ประทานจิตใจที่มั่นคง ความรัก และการควบคุมตนเองแก่เรา ” (2ทธ1:7) เรา

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ต้องไม่ “อายที่จะเป็นพยานถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ” (2ทธ1:8) เราต้องกล้าเผชิญหน้าและ
ประณามค่านิยมทางโลกที่ผิดๆ แม้ว่าเราต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เท่านั้นยังไม่พอเราต้องกล้าประกาศ
ค่านิยมแห่งพระวรสารและเป็นหนึ่งเดียวกับทุกคนที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเห็นแก่ข่าวดีของพระเยซูเจ้า
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดเพิ่มและทำให้ความเชื่อของเราแต่ละคนเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น และสอนเราแต่ละ
คนให้รู้จักใช้พระพรที่พระองค์ประทานให้ รับใช้พระองค์และเพื่อนมนุษย์ที่เป็นทุกข์เดือดร้อนอย่างกล้า
หาญและซื่อสัตย์ตลอดไป **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**